

گلایه‌های ایرج رامین‌فر مدیر هنری باتجربه از وضعیت فعلی سینمای ایران

عده‌ای سینما را بادنیای فشن اشتباه گرفته‌اند

به جای سرمایه‌گذاری در سینما بروید آهن بخرید

نگار حسینی

«حضور در سینما، در شرایط کنونی هیچ توجیهی ندارد و بهتر است افراد به جای سرمایه‌گذاری روی آثار سینمایی بخرند» این‌ها بخشی از حرف‌های گلایه‌آمیز ایرج رامین‌فر، طراح صحنه و لباس برجسته سینما و تلویزیون است. به نظر او اوضاع کنونی سینمای ایران به لحاظ کیفی و اثرگذاری روی مخاطب، به قدری ضعیف است که بود و نبودش هیچ تأثیری در کلیت جامعه ندارد. با طراح صحنه و لباس آثاری چون «شاید وقتی دیگر»، «سرب»، «مسافران» «سگ کشی» و... در مورد شرایط این روزهای خودش و البته احوالات طراحی صحنه و لباس در سینمای ایران صحبت کردیم. با ما همراه شوید.

آقای رامین‌فر از کار جدید چه خبر؟
فعلاً هیچ خبری نیست. آخرین کاری که انجام دادم، «احتمال باران آسیدی» ساخته بهتاش صناعی‌ها بود. این روزها در حال استراحت هستم.

این استراحت خود خواسته است یا پیشنهاد مناسبی برای کار نداشتید؟
ترکیبی از هر دو است. مدت‌هاست که در سینمای ما خبری نیست و این بی‌خبری، باعث شده کار خوبی ساخته نشود. وقتی کار خوبی ساخته نمی‌شود، پرواضح است که شما هم پیشنهاد خوبی برای کار کردن ندارید. در مورد من هم این روزها همین اتفاق افتاده است. پیشنهادهای محدودی که برای کار به من می‌شود، به قدری از نظر کیفی در سطح پایینی قرار دارند که ترجیح می‌دهم فعلاً استراحت کنم.

با این اوصاف شما در این میان، مشکل اصلی را در بی‌خبری سینمای ما می‌دانید؟
بله، با شرایطی که در حال حاضر در آن به سر می‌بریم، خیلی اوقات در حیات سینمای ایران و لزوم فعالیت در این سینما دچار تردید می‌شویم.

یعنی اوضاع را به قدری بحرانی می‌دانید که ترجیح می‌دهید اساس سینمای فعلی را زیر سؤال ببرید؟
بله، وقتی فیلمی نه به لحاظ کیفی اثر قابل توجهی است و نه مخاطبان را با خودش همراه می‌کند، بود و نبودش چه تفاوتی دارد؟ متأسفانه این روزها افرادی که در سینمای ما به عنوان سرمایه‌گذار فعالیت می‌کنند، دغدغه کار فرهنگی ندارند. بیشترین هدف آن‌ها، گرفتن ارتباط و کسب درآمد است و در این شرایط، یک سؤال بزرگ ذهن مرا مشغول می‌کند.

چه سؤالی؟
که چرا این دوستان نمی‌روند در جای دیگری سرمایه‌گذاری کنند؟ مثلاً برنج یا آهن بخرند یا ساخت و ساز کنند. در این شرایط تکلیف ما هم با سینما روشن می‌شود.

خرید برنج و آهن توسط این افراد، چه ارتباطی به تکلیف اهالی سینما دارد؟
وقتی آدم‌ها اشتباهی به جای بازار در سینما سرمایه‌گذاری می‌کنند، نتیجه آن تبدیل به همین فیلم‌های سطح پایینی

متأسفانه این روزها افرادی که در سینمای ما به عنوان سرمایه‌گذار فعالیت می‌کنند، دغدغه کار فرهنگی ندارند. بیشترین هدف آن‌ها، گرفتن ارتباط و کسب درآمد است و در این شرایط، یک سؤال بزرگ ذهن مرا مشغول می‌کند

بسیار آزاردهنده است. به همین خاطر، ترجیح می‌دهم اصلاً با چنین افرادی کار نکنم، چون کسی که ایده ندارد و نمی‌داند چه چیزی از کارش می‌خواهد، قطعاً نتیجه کارش هم اثر قابل تأملی نیست.

با این اوصاف، شما برای طراحی صحنه یک کار از مدت‌ها قبل با کارگردان آن اثر تعامل دارید؟
در ایران چون اکثر کارها به دلیل بی‌برنامگی و کمبود بودجه دچار شتاب‌زدگی است، نمی‌توان زمان چندانی را به بحث و تبادل نظر پیرامون یک کار اختصاص داد. ولی با چند جلسه هم می‌توان به این موضوع پی برد که کارگردان چه دیدگاهی نسبت به کارش دارد و از طراحی صحنه و لباس، چه چیزی می‌خواهد.

طی سال‌های اخیر، مشکلات و مسائل مالی باعث شده بسیاری از کارگردانان تولید در سینمای حرفه‌ای (مثل طراحی لباس و صحنه) از حالت تخصصی‌اش خارج شوند و این کارها به دست افراد کم‌تجربه انجام شود. این موضوع بر کار شما هم اثر منفی گذاشته است؟

همین‌طور است. سینمای ما یک سینمای تجربی است و به همین خاطر، اتفاقاتی که در آن رخ می‌دهد، با سینمای حرفه‌ای دنیا نمی‌توان قیاس کرد. در دنیا طراح صحنه و به دنبال آن طراح لباس از جایگاه بسیار بالایی برخوردارند و زمانی که یک فیلمساز می‌خواهد کارش را شروع کند، در درجه اول نظرات طراح صحنه و لباس را پیرامون فیلمنامه جویا می‌شود، چرا که می‌داند از دل این همفکری‌هاست که محل زندگی و نوع پوشش شخصیت‌هایش شکل می‌گیرد. در واقع آن‌ها در پی این همفکری به یک اتفاق نظر می‌رسند، اما در ایران نه تنها معمولاً چنین اتفاقی رخ نمی‌دهد، بلکه حتی طراح صحنه و لباس هم از یکدیگر جدا نیستند و هر دوی این کار بر عهده یک نفر است. هر دو واضح است در چنین شرایطی، شما نمی‌توانید انتظار داشته باشید همه چیز حرفه‌ای و اصولی پیش برود و متخصصان وارد

می‌شود که نه به لحاظ کیفی ارزشمند هستند، نه از نظر جذب مخاطب. اگر این افراد دست از سر سینما بردارند، شاید عده‌ای بیایند که واقعا دلشان بخواهد سینما در جهت تعالی و درست‌گام بردارند و اگر سینما تعطیل شود، خیلی بهتر از شرایطی است که در حال حاضر در آن قرار گرفته است.

مثلاً این که دل پوری از وضعیت سینما دارد؟
بحث دل بر من نیست. سینمای ما در قیاس با گذشته مفهوم خودش را از دست داده است. این روزها ما دیگر چیزی به اسم سینمای مستقل و مفاهیمی از این دست نداریم. این از دست دادن معنا و مفهوم باعث شده افرادی مانند من که عمرشان را در این عرصه سپری کرده‌اند، نسبت به آینده این حرفه خوش‌بین نباشند. فیلمنامه‌چقدر برای شما در قبول یک پروژه سینمایی اهمیت دارد؟

بسیار زیاد. چون فیلمنامه است که مسیر را برای شما مشخص می‌کند و به شما این امکان را می‌دهد تا دست به خلق فضاهای جدید بزنید، ضمن این‌که تیمی که قرار است با آن‌ها همکاری کند هم بر این اهمیت دارد. متأسفانه بعضی از کارگردان‌ها، اصلاً نمی‌دانند از طراحی صحنه و حتی لباس یک فیلم چه می‌خواهند و این سردرگمی - که به نظر من نوعی بی‌دانشی نشئت گرفته برام -

این کار شوند. طبیعی است که در فیلم‌های ما به دلیل کمبود بودجه رابطه جایگزین ضابطه می‌شود و تهیه‌کنندگان ترجیح می‌دهند از افرادی بهره‌گیرند که دستمزد کم‌تری می‌گیرند یا از بستگان به شمار می‌روند.

مشکلی که این روزها در طراحی صحنه و لباس فیلم‌های ما وجود دارد، این است که معمولاً طراحان این آثار در تلاش هستند صحنه یا لباس زیبایی را به تصویر بکشند. بلکه و این بزرگ‌ترین مشکلی است که این روزها ما با آن مواجه هستیم. عده‌ای سینما را با دنیای فشن اشتباه گرفته‌اند و فکر می‌کنند هدف طراح صحنه و لباس، صرفاً زیباسازی است؛ در حالی که این موضوع به شدت اشتباه است. وقتی قواعد و قوانین در سینمای ما وجود نداشته باشد، طبیعی است که هر کسی بدون برخورداری از تخصص و دانش کافی، دست به چنین کارهایی بزند و از آن جالب‌تر، در این زمینه مدعی هم باشد.

این روزها طراحی لباس در سینمای ما مفهوم گذشته‌اش را از دست داده است و بسیاری از بازیگران از همان لباس‌های خودشان جلوی دوربین استفاده می‌کنند. جالب است که تهیه‌کننده‌ها هم چون این موضوع برایشان توجیه مالی دارد، سکوت می‌کنند. بی‌آن‌که بدانند این مسئله تا چه حد می‌تواند آسیب‌زننده باشد.

به عنوان سؤال پایانی، امسال در جشنواره فیلم فجر حضور دارید؟
راستش را بخواهید بعد از این که کارم در فیلمی تمام می‌شود پیگیر مسائلی دیگر آن، مانند حضورش در جشنواره و اتفاقات بعدی نیستم. به همین خاطر نمی‌دانم فیلم‌هایی که در جشنواره فجر امسال کار کرده‌ام، در جشنواره حضور دارند یا خیر!

چهره و خبر

بازیگران ایرانی سر از ترکیه در نیاروند!

زهره حمیدی بازیگر سینما و تلویزیون به صبا گفت: نزدیک به شش ماه است که حتی یک پیشنهاد به من برای بازیگری نشده است. این در حالی است که تا پیش از این، حداقل هفته‌ای یک پیشنهاد داشتم و من با فراغ البال از میان آن‌ها یک پیشنهاد را قبول می‌کردم. وی ادامه داد: شرایط نابسامانی که در سینما و تلویزیون به دلیل کمبود بودجه به وجود آمده، باعث شده حجم تولیدات به شدت کاهش پیدا کند. آخرین کاری که من در آن حضور داشتم، فیلم سینمایی «دریا کنار» به کارگردانی آرش معریان بود و بعد از آن در هیچ اثر دیگری نقش آفرینی نکردم. وی اضافه کرد: بیکاری در میان اهالی سینما و تلویزیون به قدری آفرینی شده که اگر کسی سر کار باشد، باعث تعجب دیگران است! این در حالی است که بسیاری از هنرمندان ما بیمه نیستند و از ارگان و نهاد خاصی حقوق نمی‌گیرند و به همین دلیل با مشکلات مالی زیادی دست و پنجه نرم می‌کنند. حمیدی در پایان خاطر نشان کرد: بعضی از همکاران ما دیگر از عهده اجاره خانه‌شان بر نمی‌آیند و همین موضوع باعث شده برخی از بازیگران برای بازی به کشورهای نظیر ترکیه بروند تا بلکه از این طریق بتوانند گذران زندگی کنند! این موضوع برای کشور نظیر کشور ما واقعا مایه نگرانی است و مسئولان ما باید به این امر رسیدگی کنند و جلوی کوچ اجباری هنرمندان را بگیرند.

زهره حمیدی بازیگر

زنگ خطر «موقعیت خطرناک...» برای جامعه

رضانفیشه‌خواه بازیگر تلویزیون به خبرنگار صبا گفت: در حال بازی در فیلم تلویزیونی «موقعیت خطرناک» برای یک شهروند» - به کارگردانی سیمین‌حسین میرحسینی هستم. در این فیلم تلویزیونی من ایفاگر نقش پدر بزرگ خانواده هستم و علاوه بر من، بازیگرانی نظیر عباس جمشیدی‌فر، نگین معتمدی، بهراد خرازی، محمدرضا رضایی، فهیمه سلیمانی و... حضور دارند. با توجه به موضوع، امیدوارم در زمان بخش مورد توجه مخاطبان قرار بگیرد. او ادامه داد: «موقعیت خطرناک» برای یک شهروند» داستان خانواده‌ای را روایت می‌کند که به دلیل زیاده‌خواهی در یک شرایط بحرانی قرار می‌گیرند. مرد خانواده تحت تأثیر حرف‌های زنش برای خرید ماشین گران قیمت قرار می‌گیرد و به همین خاطر، دست به خلاف می‌زند. این تله‌فیلم را به نوعی می‌توان یک اثر اجتماعی دانست، چرا که سعی دارد مسائل و مشکلات اجتماعی را به تصویر بکشد. این روزها بسیاری از زوج‌های جوان به خاطر مسائل مالی با یکدیگر دچار اختلاف می‌شوند و زیاده‌خواهی یکی از زوجین، باعث بروز مشکلات و مسائل زیادی می‌شود. به همین خاطر آثاری از این دست می‌تواند زنگ هشدار را برای خانواده‌ها و حتی جامعه به صدا درآورد. این بازیگر قدیمی در پایان گفت: همیشه در انتخاب‌هایم در عرصه بازیگری سعی کرده‌ام به گونه‌ای عمل کنم که کارنامه‌ای قابل دفاع از خود به جای بگذارم تا بتوانم از تک‌تک آن‌ها دفاع کنم. هر چند گاهی مسائل مالی باعث می‌شود یک بازیگر در آثاری حضور داشته باشد که کلیت آن کار را دوست ندارد، ولی من سعی کرده‌ام این موضوع را به حداقل برسانم.

رضانفیشه‌خواه بازیگر

OMINOUS SEED
FILM by Karim Atashi

لاله اسکندری
سام درفشانی
مهرداد کاسبی
ولی الله مومنی

بازیگردان: کلاب آدینه
مدیر فیلمبرداری: علی الهیاری
تدوین: سهراب میرسیاسی
موسیقی متن: آرا داوودیان
طراح کریم: سیاوش کرجستانی
صدابرداریان: محمود سماک‌باشی
نستیار اول کارگردان ویرانه ریز:
محمد رضاعیدالله زاده (موسود)
مجری طرح و مدیر تولید:
محمد ظاهری

نطفه شلوم
نویسنده و کارگردان: کریم آتاشی

شراره دولت آبادی / سیروس کرجستانی / سیامک اطلسی / محمد پورستار / جلیل فرجاد / آرزو افشار / مهوش وفاری / فریده گلشن / علی هو بخت / امیرا میرت
محمول موسسه فرهنگی هنر هفتم با مشارکت بنیاد سینمایی فارابی
تهیه کننده: کریم آتاشی

آذر و دی ماه ۱۳۹۲. ساعت ۱۹/۱۵ عصر. تالار هنر.
میدان هفتم تیر. خیابان مفتح جنوبی. خیابان ورزنده
رزرو و هماهنگی ۰۹۱۰۹۸۲۵۹۲۱-۰۰۹۶۴۰۸۸۲۷۲۷۲

من من من

نمایش شاد. موزیکال. انگیز. فکربرانگیز. خیال انگیز. ترسناک. کودکی
متن و کارگردانی مهدی فرشیدی سپهر. خنده دار. غصه دار. گریه دار.
گیز. موسیقی هومن همایی. بیاد ماندنی. دستیار کارگردان شراره طیار. خانوادگی
شاد. حمیدرضا گودرزی. شاد و سؤال برانگیز. بازیگران. کودکان. موزیکال
انگیز. نوجوان. سید محسن حسینی. شاد. هانی حسینی. فارابی
ابوالفضل رحیم زاده. امروزی. پیام محبتی نژاد. فرشیدی. روشنی. ترسناک
بر انگیز. حسین خالقی. حسین امیری. علی اشرف. سماوی
نوجوان. ترسناک. شراره طیار. خیال انگیز. فکربرانگیز. امروزی
خانوادگی. شاد. بیاد ماندنی. آرش شریف زاده.

تیوال